

POLITIKEN

[KULTUR](#)
[FILM OG TV](#)
[MUSIK](#)
[ROSKILDE FESTIVAL](#)
[MEDIER](#)
[BØGER](#)
[KUNST](#)
[SCENE](#)
[EROTIK](#)
[DESIGN](#)
[MENU](#)

Få avisen leveret digitalt hver aften. **Prøv første m**

PROFIL OPTIK
 øvsvnsam

45 ÅRS JUBILÆUM

ALLE STEL 450 KR*

*Gælder ved køb af komplet brille 28.8-2.9.2017 og kan ikke kombineres med Lifestyle Abonnement, andre rabatter og organiserede rabatter.

Tønder Festival 2017 Sam Outlaw

9 Indtryk fra Tønder Festival: »Hvor tit bliver man blæst bagover af en solo på sav? Nej, vel?«

Der var en tornado på mælkejunge, en sav med gnister i og stemmer, der klemte en tårer ned ad kinden. Her er 9 indtryk for Tønder Festival.

KULTUR 26. AUG. 2017 KL. 14.16

SIMON LUND
Musikredaktør

FÅ KULTUREN I DIN INDBAKKE

Danmarks bedste kulturredaktion samler ugens vigtigste historier for dig der elsker bøger, musik, film og kunst.

Ja tak. Politiken må lejlighedsvis gerne kontakte mig med nyheder, tilbud om gratis e-bøger og andre gode tilbud, på mail, sms og telefon. Jeg kan, til en hver tid, framelde mig. Læs mere her.

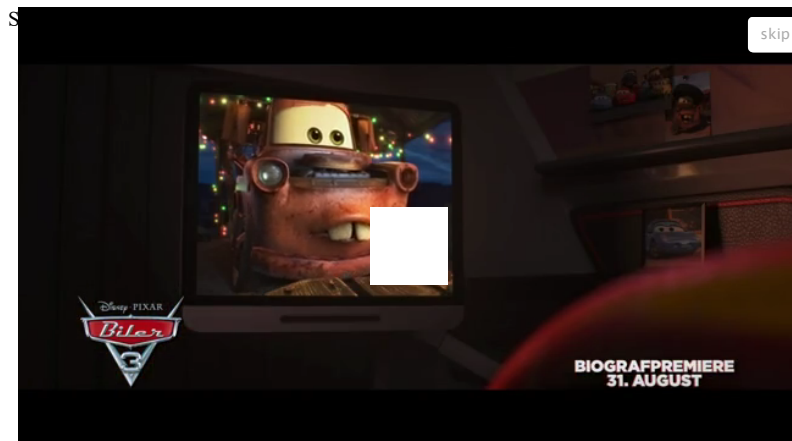
MEST LÆSTE

1. Der er fart på fornyselsen

I løbet af de sidste fem-seks år har Tønder Festival gennemgået en markant forandring. Festivalpladsen er blevet lukket og den musikalske profil er drejet fra de britiske øer mod de amerikanske rødder af roots, folk og country.

I år har festivalen så revet det gamle New Orleans-område ned og bygget en lille landsby for musikken fra det vilde vesten.

Outlaw Village, kalder de det, og torsdag åbnede countrysangeren Sam Outlaw området sammen med konferencier og Politikens helt eget Københavneri, Henrik Vesterberg.

Annonce

»Det er jo kanon, tænkte jeg jeg, da jeg hørte, at I nu skulle have en Outlaw Village. Det skulle fejres med ordentlig salut fra en gun. Men på grund af bandekrigen er priserne på illegale våben desværre skudt i vejret i København, så vi må nøjes et par ord fra Bob Dylan. Man han siger det også bedre end os andre: To live outside the law, you must be honest«, sagde en Vesterberg.

2. Ramt af jordskælv fra en sav

Hvor tit bliver man blæst bagover af en solo på sav? Nej, vel?

Men under grønlandske Nive Nielsens koncert tog fanden pludselig ved guitaristen, der med sin bue trak høje, lyse toner ud af en sav og med sine pedaler rejste et vibrerende støjmassiv i efterklangen.

NIVE NIELSEN

Klubscenen. Tønder Festival. Torsdag.

Det var på en gang behersket og brutalt. Og et af de afbræk i Nive Nielsens ofte sart formulerede folk-melodier, der gang på gang foldede hendes i udgangspunktet små sange ud til noget meget større.

»Jeg har ikke meget af sige om mig selv ... Det var faktisk det«

Mick Flannery

Et andet sted var det trompeten, der ledte saxofon og trækbasunen ud i klagende flotte toner og satte Nielsens lidt for venlige indie-folk stærkt i scene som et musikalsk landskab med flossede kanter og temperamentsudbrud.

Hvordan reagerede et stonfvldt telt med det generelt konservativt nånasselige

Foto: Serup Louise Herrche

Annonce

Tønder Festival 2017 Den grønlandske sangerinde og sangskriver Nive Nielsen åbner Klubscenen. "Musikken er indie-folk med inspiration fra americana og med betydeligt musikalsk råstof fra Nive Nielsens grønlandske hjemstavn." -TF's hjemmeside

3. Musikken er inde i teltet

Jeg er nok ikke den eneste, der bliver en smule svimmel under en hvid teltdug, når solen hamrer løs på ydersiden. Men heller det end koncerter under åben himmel.

Hvis man gerne vil have mange mennesker samlet og holde en fest, kan en udendørs-scene være en god ide. Men hvis man vil musikken det bedste, har en festival telte.

»Kender I det, at folk vil muntre en op, når man er ked af det? Jeg hader det. Lad folk, der er triste, være triste«

Sam Outlaw

Det har Tønder Festival, naturligvis. Små, store og en enkelt krabbat uden låg på, Open Air. Og det er sjældent der, at magien opstår.

4. Amerikansk fortælling og irsk melankoli

Folkemusikanterne fra de britiske øer kan tale og fortælle historier mellem numrene, så selv Niels Hausgaard ligner en forsagt skoledreng. Men ikke irske

Mick Flannery, der torsdag eftermiddag fyldte spejlteltet Bolero til bristepunktet.

»Jeg har ikke meget af sige om mig selv... Det var faktisk det«, sagde Flannery tørt og spillede videre.

Og man kunne også tro, at Flannery var amerikaner, når man hørte hans vemodige sange med countrykor, roots-fornemmelser og ind i mellem svovlende eder over klaverets molakkorder.

Med sin dybe stemme og studse betoning lød Flannery som den unge barflue, Tom Waits. Bare uden sprutflasken i baglommen og slør i stemmen. Men sans for en eksistentiel undertone i et hårdkogt slag poker:

MICK FLANNERY

Bolero. Tønder Festival. Torsdag.